

ارزیابی عملکرد ایمنی با استفاده از شاخص‌های فعال در یک صنعت منتخب

ابوالفضل برخورداری^۱، علی دهقانی^۲، علی کیانفر^۳، شهرام محمودی^۴، فاطمه امینی فرد^{۵*}

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۱۲/۲۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۹/۱

چکیده

زمینه و هدف: کیفیت و اثر بخشی سیستم‌های ایمنی، عامل حیاتی و مهم در تحقق اهداف آنها است. در مطالعه حاضر با بهره‌گیری از ساختار مدل‌های مختلف و روزآمد در حوزه‌ی ایمنی، روشی برای ارزیابی عملکرد سیستم مدیریت ایمنی با استفاده از شاخص‌های فعال (آینده نگر) پیشنهاد و در یک صنعت منتخب مورد آزمون قرار گرفت.

روش بررسی: این مطالعه از نوع توصیفی- مقطعي می‌باشد. شاخص‌های مورد مطالعه از نوع فعال و شامل نرخ رفتارهای نا ایمن، جو ایمنی، استعداد حادثه پذيری و نرخ وقوع شبه حوادث می‌باشند. تعداد ۱۴۷۳ پرسشنامه‌ی جو ایمنی و ۵۴۳ مورد استعداد حادثه پذيری تکمیل شد.

نتایج: حداقل و حداکثر نمره جو ایمنی به ترتیب ۵۶/۸۸ و ۵۸/۲، حداقل نمره استعداد حادثه پذيری ۹۸/۲ و حداکثر ۱۴۰/۷ بدست آمد. بیشترین تعداد شبه حوادث ۴۰۸ و کمترین ۱۹۶ بود. بیشترین نرخ رفتارهای نا ایمن ۴۳/۸ درصد و کمترین ۲۷/۲ درصد محاسبه شد. در حیطه‌های نه گانه جو ایمنی نیز حیطه هشتم (درک پرسنل از ریسک) با نمره ۴۰۷ گمترین نمره و حیطه چهارم (قوانین و مقررات ایمنی) با نمره ۸/۰۵ بیشترین نمره را داشتند. بر اساس نظرات خبرگان شاخص نرخ رفتارهای نا ایمن بیشترین اهمیت و شاخص نرخ بروز شبه حوادث کمترین اهمیت را در ارزیابی عملکرد ایمنی دارد.

نتیجه‌گیری: نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که رویکرد استفاده از شاخص‌های عملکردی فعال (آینده نگر) می‌تواند به عنوان ابزاری مناسب در جهت ارزیابی عملکرد ایمنی سازمان‌ها موثر واقع شود.

کلیدواژه‌ها: ایمنی، شاخص‌های فعال، ارزیابی عملکرد

۱. استاد گروه مهندسی بهداشت حرفه‌ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران.

۲. استادیار گروه مهندسی بهداشت حرفه‌ای دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران.

۳. کارشناسی ارشد بهداشت حرفه‌ای، شرکت مپنا، تهران، ایران.

۴. کارشناسی ارشد HSE، شرکت مپنا، تهران، ایران.

۵. (نویسنده مسئول) دانشجوی کارشناسی ارشد بهداشت حرفه‌ای، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران پست الکترونیک:

fateme_aminifard@yahoo.com

مقدمه

مناسبی با توجه به مفاهیم آنها پیشنهاد گردیدند که بر اساس آن نشانگرهای عملکردی مناسب تعریف گردید. از مهمترین مدل‌های ایمنی می‌توان به موارد زیر اشاره نمود:

- مدل بررسی حوادث شغلی (OARU: Occupational Accident Research Unit) (Kjellen and Larsson, 1981)
- مدل موسسه بین المللی کنترل خسارات (ILCI) (Bird and Germain, 1985)
- مدل تربیوت (TRIPOD) (Reason, 1991)
- مدل دومینو (Heinrich, 1959) (Berd, Domino, 1986) (Weaver, 1990)
- مدل زابتاکیس (Zabatakis) (Haddon, 1970)
- مدل انرژی (Haddon, 1980)

شاخص‌های عملکرد بطور کلی اطلاعات مهمی درباره وضعیت عملکرد ایمنی سازمان‌ها بدست می‌دهند. آنها ابزار مناسبی برای شناخت، مدیریت و بهبود سیستم بوده و اطلاعات لازم برای تصمیم‌گیری آگاهانه در مورد عملکردها را مهیا می‌کنند.

در این مطالعه ابتدا با بهره‌گیری از ساختار مدل‌های مختلف و بروز در حوزه‌ی ایمنی و بررسی شاخص‌های فعال اندازه‌گیری عملکرد سیستم ایمنی که هم اکنون در صنایع مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرند و بررسی نقاط قوت و ضعف هر یک با توجه به نیاز تعریف شده، روشی برای ارزیابی عملکرد سیستم مدیریت ایمنی طراحی و پیشنهاد خواهد شد. سپس روش پیشنهادی در صنعتی منتخب که عملکرد خود را با شاخص‌های فوق می‌سنجد مورد تست و تصدیق قرار خواهد گرفت.

روش بررسی

این مطالعه از نوع توصیفی-مقطوعی می‌باشد. در گام اول ضمن آشنایی با حوزه‌ی کسب و کار، فعالیت‌ها، ماموریت‌ها و اهداف صنعت منتخب، اقدام به بررسی و شناخت سیستم مدیریت ایمنی آن گردید. در گام بعد با استفاده از بررسی مقالات و پژوهش‌های گذشته‌ی داخلی و خارجی و نیز بررسی تحلیل‌های حوادث بزرگ و نیز مطالعه دقیق مدل‌های گفته شده در بالا شاخص‌های عملکردی مناسب که در حوزه‌ی ایمنی مورد استفاده هستند، شناسایی شدند. شاخص‌هایی که در این مطالعه استفاده شدند از نوع فعل (آینده نگر) بودند. این شاخص‌ها عبارت بودند از نرخ رفتارهای ناایمن، جو ایمنی (Safety Climate)، استعداد حادثه‌پذیری (Accident Proneness) و نرخ بروز شبه حوادث.

با آغاز انقلاب صنعتی، موضوع حفاظت از سلامت نیروی کار از حالت فردی خارج و حالت عمومی تری به خود گرفت. پس از پیدایش مکتب روابط انسانی در مدیریت، توجه به ایمنی منابع انسانی اهمیت بیشتری یافت. هزینه‌های محیط‌های غیر ایمن بسیار شگفت‌آورند. اگر هزینه‌های غرامت و ضرر و زیان پرداختی به آسیب دیدگان را در نظر بگیریم می‌توان دریافت که عدم وجود ایمنی می‌تواند یک سازمان را از پا در آورد. امروزه اهمیت مدیریت ایمنی در دستیابی به کارآیی سازمان به طور فزاینده‌ای مورد توجه قرار گرفته است [۱]. کیفیت و اثر بخشی سیستم‌های ایمنی، عامل حیاتی و مهم در تحقق اهداف آنها است. بالا بودن هزینه‌های مورد نیاز برای ارائه خدمات و محصولات گوناگون و پایین بودن اثر بخشی سیستم، باعث تمرکز بر روی فعالیت‌هایی برای ارتقاء عملکرد سیستم شده است. به منظور آگاهی از وضعیت موجود سیستم‌های ایمنی و اطلاع از پیشرفت و یا افت عملکرد آنها با استیضاح پایش مداومی از عملکرد این سیستم‌ها داشته باشیم. بدین جهت با استیضاح شاخص‌های عملکردی مناسبی را استخراج و طراحی نماییم.

برای ارزیابی عملکرد سیستم‌های ایمنی در حال حاضر معمولاً از شاخص‌های گذشته نگر (Passive) استفاده می‌کنند که برای نمونه می‌توان به ضریب تکرار حادثه (Frequency Rate- FR) و یا میزان بروز حادثه (IR- Incidence Rate) وغیره اشاره کرد. شاخص‌های مذکور میزان عملکرد ایمنی را بعد از حوادث و رویدادها نشان می‌دهند و از آنجا که هدف از استقرار سیستم‌های مدیریتی از جمله سیستم مدیریت ایمنی بهبود مستمر می‌باشد، صرفاً به کار گیری شاخص‌های گذشته نگر نمی‌تواند سودمند باشد. برای این منظور با استیضاح شاخص‌های آینده نگر (Active) و پیشگیرانه که سازمان‌ها را قادر به پیشگیری نموده و آنها را در تدوین برنامه‌های بهبود و اقدامات اصلاحی پیش از بروز رویدادها یاری می‌رسانند، استفاده کرد [۲]. برای یافتن شاخص‌های طراحی شده می‌توان از آنالیز حوادث بزرگ و یا مفاهیم مدل‌های طراحی شده در حوزه‌ی ایمنی نیز بهره برد. آنالیز حوادث بزرگ با پیامدهای بزرگ نشانگر تأثیر عوامل مختلف منجمله خطاهای مدیریتی، فاکتورهای انسانی، طراحی نامناسب تبادل انسان و ماشین، ضعف‌های ایمنی و طراحی نامناسب سیستم در بروز اینگونه حوادث بوده است [۳]. برای تعیین نشانگرهای عملکرد سیستم ایمنی انواع مدل‌های معمول و به روز ایمنی بررسی و شاخص‌های

نیمه نظارتی می‌باشد. پرسشنامه جو ایمنی شامل ۴۳ سوال می‌باشد که که در مقیاس لیکرت ۵ درجه‌ای (کاملاً مخالف، مخالف، نظری ندارم، موافق و کاملاً موافق) تکمیل و نتایج حاصل کمی گردید.

حیطه‌های مورد بررسی در این پرسشنامه عبارت بودند از تعهد مدیریت، ارتباطات، تقدیم ایمنی، قوانین و مقررات ایمنی، محیط حمایتی، مشارکت در ایمنی، اولویت‌های پرسنل و نیاز به ایمنی و درک پرسنل از ریسک.

پس از جمع آوری پرسشنامه‌ها به هر سوال بر اساس پاسخ افراد امتیاز می‌دهیم بدین صورت که "کاملاً مخالف" امتیاز ۱، "مخالف" امتیاز ۲، "نظری ندارم" امتیاز ۳، "موافق" امتیاز ۴ و کاملاً موافق امتیاز ۵ را کسب می‌کند. برای کمی سازی نتایج پرسشنامه از جدول ۱ استفاده می‌گردد.

در نهایت نمره مربوط به جو ایمنی هر گروه شغلی در یکی از ۳ مقیاس سطح جو پایین (امتیاز ۱۸ تا ۳۶)، جو متوسط (امتیاز ۳۶ تا ۷۲) و جو بالا (امتیاز ۷۲ تا ۹۰) تعیین می‌گردد.

-استعداد حادثه پذیری

یکی از مهمترین ویژگی‌های شخصیتی که از اهمیت بالایی در ایمنی برخوردار است استعداد حادثه پذیری و به عبارت بهتر حس حادثه جویی افراد است. افرادی که از استعداد حادثه پذیری کمتری برخوردارند پیامدهای عمل را قبل از عمل می‌سنجدند بالعکس افرادی با درجه حادثه پذیری بالا، بطور ناگهانی و بدون دور اندیشه دقیق عمل می‌کنند [۶].

با توجه به ثبات نسبی ویژگی‌های شخصیتی در طول زمان و با در نظر گرفتن این اصل روانشناصی که رفتار گذشته بهترین پیش بینی کننده رفتار آتی است، می‌توان در بدو استخدام از طریق آزمون‌های استخدامی عینی و مبتنی بر شخصیت، ویژگی‌های شخصیتی مورد نظر در افراد متقاضی کار را ارزیابی کرده و ضمن استخدام افراد صلاحیت دار، برای اجرای برنامه‌های آموزشی طرح‌ریزی‌های لازم را انجام داد این امر به ویژه در مورد متقاضیان مشاغل بحرانی حائز اهمیت است. گروه هدف پرسشنامه استعداد حادثه پذیری افرادی است که مشاغل بحرانی به آنها سپرده شده است. مشاغل خطرناک (بحرانی) مشاغلی با ریسک بالا در ارزیابی-های انجام شده هستند که می‌توانند سبب وقوع حوادثی با پیامدهای سنگین شوند. برای ارزیابی استعداد حادثه پذیری از یک پرسشنامه استاندارد شده با نحوه تکمیل خود اجرایی نیمه

نرخ رفتارهای نا ایمن نمونه برداری از رفتارهای ایمنی با استفاده از تکنیک نمونه برداری از رفتارهای ایمنی (SBS: Safety Behavior Sampling) استفاده در مهندسی صنایع برای تعریف و تعیین استانداردهای زمانی قرار دارد [۴]. در این تکنیک ابتدا ایستگاه کاری تعریف می‌شود. سپس لیستی از اعمال نا ایمن تهیه می‌گردد و با انجام مطالعه پایلوت و تعداد مشاهدات لازم محاسبه می‌گردد. در طول مطالعه پایلوت دو چیز ثبت می‌گردد: ۱) تعداد کل مشاهدات انجام شده (N_1) و ۲) تعداد مشاهداتی که در آنها رفتارهای نا ایمن مشاهده شده است (N_2). بنابراین نسبت رفتار نا ایمن برابر است با:

$$\text{معادله (۱)} : P = \frac{N_2}{N_1}$$

اگر S دقت مورد نیاز، N تعداد کل مشاهدات مورد نیاز و K مقدار بدست آمده از جداول نرمال استاندارد شده برای یک حد اطمینان باشد آن وقت:

$$\text{معادله (۲)} : N = (K/S)^2 P(1-P)$$

برای یک حد مشخص از حد اطمینان، میزان K از جداول نرمال استاندارد شده بدست می‌آید برای حد اطمینان ۹۵ درصد K تقریباً برابر ۲ می‌باشد و معادله ۲ به شکل زیر در می‌آید:

$$\text{معادله (۳)} : N = (4/S^2)P(1-P)$$

-آموزش مشاهده گر

مشاهده گر بایستی برای طبقه بندي رفتارهای کارگران بر حسب ایمن یا نایمن بودن آنها بر اساس تعريفی که در لیست اعمال نایمن ثبت شده مورد آموزش‌های لازم قرار گرفته و با طی دوره آزمایشی، نحوه تصمیم گیری سریع در زمینه ایمن یا نایمن بودن رفتار مشاهده شونده را تمرین کند. حال مطالعه واقعی را با تعداد $(N-N_2)$ از مشاهدات تصادفی انجام و رفتارها بر اساس تقسیم بندي ایمن و نا ایمن ثبت می‌شود.

-جو ایمنی

جو ایمنی پدیده‌ای روانشناختی است و درک کارکنان را از وضعیت ایمنی در یک مقطع زمانی معین نشان می‌دهد و قابل تغییر می‌باشد [۵]. برای ارزیابی جو ایمنی در میان کارکنان صنعت منتخب از یک پرسشنامه استاندارد شده استفاده شد. ابتدا با انجام یک مطالعه پایلوت با استفاده از آزمون آلفا کرومباخ قابلیت اطمینان (Reliability) سوالات پرسشنامه جو ایمنی استخراج می‌گردد. نحوه تکمیل پرسشنامه از نوع خود اجرایی-

جمع امتیاز سوالات ۱ تا ۳ +۶-امتیاز سوال ۴+ جمع امتیاز سوالات ۵ تا ۱۳ +۲۴-جمع امتیاز سوالات ۱۴ تا ۱۷ + جمع امتیاز سوالات ۱۸ تا ۲۲ +۲۴-جمع امتیاز سوالات ۲۳ تا ۲۶ + امتیاز سوال ۲۷ +۲۷-امتیاز سوال ۲۸ + امتیاز سوال ۲۹ +۶-امتیاز سوال ۳۰ + جمع امتیاز سوالات ۳۱ تا ۳۵ +۱۲-جمع امتیاز سوالات ۳۶ و ۳۷ + جمع امتیاز سوالات ۳۸ و ۳۹ نمره مربوط به استعداد حادثه پذیری هر گروه شغلی در یکی از ۴ مقیاس استعداد حادثه پذیری پایین (۷۸-۳۹)، متوسط (۱۱۷-۷۸)، بالا (۱۱۷-۱۵۶) و بسیار بالا (۱۹۵-۱۵۶) تعیین گردید.

نظرارتی استفاده شد. با انجام مطالعه پایلوت با استفاده از آزمون آلفا کرومباخ، قابلیت اطمینان سوالات پرسشنامه استعداد حادثه پذیری استخراج گردید. پرسشنامه شامل ۳۹ سوال می باشد که در مقیاس لیکرت ۵ درجه‌ای تکمیل می گردد. پس از جمع آوری پرسشنامه‌ها به هر سوال بر اساس پاسخ افراد امتیاز می دهیم بدین صورت که "کاملاً مخالفم" امتیاز ۱، "مخالفم" امتیاز ۲، "نظری ندارم" امتیاز ۳، "موافقم" امتیاز ۴ و "کاملاً موافقم امتیاز ۵ را کسب می کند. برای کمی سازی نتایج پرسشنامه از فرمول مقابله استفاده شد:

جدول ۱- نحوه محاسبه امتیازات در پرسشنامه جو اینمنی

بعد	فرمول	ضرب در	تقسیم بر	ضرب در
تعهد مدیریت	امتیاز سوال ۶ +۹ - امتیاز سوال ۱۹ +۶ - امتیاز سوال ۱۶ +۶ - امتیاز سوال ۲۶ +امتیاز سوال ۳۳ +امتیاز سوال ۴۲	۱۰	۳۵	۳۵
ارتباطات	امتیاز سوال ۱ +امتیاز سوال ۱۰ +۶ - امتیاز سوال ۲۵ +۶ - امتیاز سوال ۲۸ +امتیاز سوال ۳۱	۱۰	۲۵	۲۵
تقدیم اینمنی	امتیاز سوال ۴ +امتیاز سوال ۵ +۶ - امتیاز سوال ۲۰ +۵ - امتیاز سوال ۴۰	۱۰	۲۰	۲۰
قوانين و مقررات اینمنی	(۶ - امتیاز سوال ۱۷ +۱) +۶ - امتیاز سوال ۲۱ +۶ - امتیاز سوال ۳۵	۱۰	۱۵	۱۵
محیط حمایتی	امتیاز سوال ۳ + امتیاز سوال ۱۵ +۶ - امتیاز سوال ۲۲ +امتیاز سوال ۲۹ + (۶ - امتیاز سوال ۳۲) +امتیاز سوال ۴۱	۱۰	۳۰	۳۰
مشارکت در اینمنی	امتیاز سوال ۸ +امتیاز سوال ۱۳ +۶ - امتیاز سوال ۳۹	۱۰	۱۵	۱۵
اولویت های پرسنل و نیاز به اینمنی	امتیاز سوال ۲ +امتیاز سوال ۱۱ +امتیاز سوال ۱۲ +۶ - امتیاز سوال ۲۳ +امتیاز سوال ۳۶	۱۰	۲۵	۲۵
درک پرسنل از ریسک	(۶ - امتیاز سوال ۶) +امتیاز سوال ۱۸ +(۶ - امتیاز سوال ۲۳) +امتیاز سوال ۳۴	۱۰	۲۰	۲۰
محیط کار	(۶ - امتیاز سوال ۷) +امتیاز سوال ۶ - امتیاز سوال ۲۷ +(۶ - امتیاز سوال ۳۰) +امتیاز سوال ۳۷ + (۶ - امتیاز سوال ۴۳)	۱۰	۳۰	۳۰

استفاده از نظرات خبرگان و در قالب فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP: Analytic Hierach Process) شاخص ها به جهت شناخت اهمیت آنها در ارزیابی عملکرد اینمنی سازمان اولویت بندی گردیدند. فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) یکی از پرکاربردترین روش های تصمیم گیری چند شاخصه MADM می باشد که اولین بار توسط Saaty معرفی شد [۸]. این روش هنگامی که عمل تصمیم گیری با چند گزینه رقیب و معیار تصمیم گیری روبرو است می تواند استفاده گردد. برای استفاده از نظرات خبرگان از ماتریس مقایسه ای زوجی استفاده شد.

یافته ها

پس از انجام یک مطالعه پایلوت با استفاده از آزمون آلفا

نرخ بروز شبه حوادث منظور از شبه حوادث، رویدادهایی می باشند که کلیه مشخصات یک حادثه واقعی را دارا بوده ولی بنا به دلایلی در نهایت منجر به وارد شدن خسارت قابل اندازه گیری نمی گردد. اهمیت شبه حوادث و ضرورت جمع آوری و آنالیز آنها در پیشگیری از بروز حوادث به حدی بالاست که موضوع بوضوح در تعریف حادثه از دیدگاه انجمن مهندسی اینمنی آمریکا (Society Of Safety Engineers-ASSE American) مورد تأکید قرار گرفته است [۷]. بالا بودن نرخ شبه حوادث در یک سازمان می تواند نشانه ای از بالا بودن شرایط و رفتارهای نایمن در سازمان باشد.

پس از اندازه گیری شاخص های فعل در صنعت منتخب، با

جدول ۲ نشان می‌دهد حداقل و حداکثر نمره جو ایمنی به ترتیب ۵۶/۸۸ و ۵۸/۲، همچنین حداقل نمره استعداد حادثه پذیری ۹۸/۲ و حداکثر ۱۴۰/۷ بدست آمد. بیشترین تعداد شبه حوادث ۴۰۸ و کمترین ۱۹۶ بود. بیشترین نرخ رفتارهای نا ایمن حادثه تعداد پرسشنامه‌های جو ایمنی و استعداد حادثه پذیری تکمیل شده به ترتیب ۱۴۷۳ و ۵۴۳ مورد بود. همانطور که نتایج درصد و کمترین ۲۷/۲ درصد محاسبه شد.

کرومباخ قابلیت اطمینان سوالات پرسشنامه جو ایمنی برابر ۰/۷۲۸ بدست آمده و قابلیت اطمینان سوالات پرسشنامه استعداد حادثه پذیری نیز ۰/۸۳۱ بدست آمد. شایان ذکر است در این مطالعه تعداد پرسشنامه‌های جو ایمنی و استعداد حادثه پذیری تکمیل شده به ترتیب ۱۴۷۳ و ۵۴۳ مورد بود. همانطور که نتایج

جدول ۲- اندازه گیری شاخص‌ها در صنعت منتخب بر حسب ماه‌های سال

ماه	جو ایمنی	استعداد حادثه پذیری	شبه حوادث	نرخ رفتارهای نا ایمن
فروردین	۵۸/۲۰	۹۸/۴۰	۱۹۶	۳۰/۲۰
اردیبهشت	۵۸/۲۰	۱۰۸/۹۰	۳۵۴	۲۸/۵۰
خرداد	۵۸/۲۰	۱۳۵/۶۰	۳۲۶	۲۷/۲۰
تور	۵۸/۲۰	۱۴۰/۷۰	۳۴۵	۳۴/۸۰
مرداد	۵۸/۲۰	۱۲۲	۳۷۷	۳۷/۲۰
شهریور	۵۸/۲۰	۱۱۸/۴۰	۴۰۴	۳۸/۴۰
مهر	۵۶/۸۸	۱۳۹/۱۲	۳۵۵	۳۹/۸۰
آبان	۵۶/۸۸	۹۸/۲۰	۴۰۸	۴۲/۸۰
آذر	۵۶/۸۸	۱۳۲/۰۸	۳۲۶	۳۸/۹۰
دی	۵۶/۸۸	۱۳۶/۹۰	۳۹۸	۴۱/۸۰
بهمن	۵۶/۸۸	۱۲۸/۴۰	۳۸۳	۴۳/۸۰
اسفند	۵۶/۸۸	۱۲۶/۷۰	۲۵۶	۳۶/۱۰

و پایین ترین استعداد حادثه پذیری مربوط به برقرارها با نمره ۹۲/۸ به دست آمد. همچنین استعداد حادثه پذیری سایر مشاعل عبارت بودند از: راننده جرثقیل ۱۳۸/۹، راننده خودروهای سنگین ۱۳۱/۶، راننده لیفتراک ۱۰۳/۰۸، بالا رو ۱۲۹/۷۹، غواص ۱۰۰/۸۹، اپراتور بهره بردار ۱۲۶/۷، رئیس دستگاه ۱۲۹/۷۹، راننده لکوموتیو ۹۶/۶، نصاب قطعات حساس ۱۱۹/۸، داریست بند ۱۱۶/۲، مسئول کار با اسید ۱۲۲/۳ و تعمیرات و نگهداری بهره بردار ۱۳۸/۸.

پس از جمع بندی نظرات خبرگان مطابق آنچه که در روش کار بیان شد، جدول زیر که نشانگر امتیازات نرمال شده و اولویت بندی شاخص‌ها در ارزیابی وضعیت عملکرد ایمنی سازمان می‌باشد، استخراج گردید. همانطور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود بر اساس نظرات خبرگان شاخص نرخ رفتارهای نا ایمن بیشترین اهمیت و شاخص نرخ بروز شبه حوادث کمترین اهمیت را در ارزیابی عملکرد ایمنی دارد.

تعداد کل مشاهدات (شامل رفتارهای ایمن و نا ایمن) در تمامی کارگاه‌های مورد مطالعه ۱۲۳۴۰ مورد بود که از این تعداد در ۴۵۲ مورد رفتار نا ایمن مشاهده شد و در باقی موارد که ۷۸۲۰ مورد بود رفتار ایمن مشاهده شد. بیشترین فراوانی رفتارهای نا ایمن مربوط به استفاده نا مناسب از تجهیزات حفاظت فردی با نرخ ۲۲/۲ درصد، کار نا ایمن در ارتفاع با نرخ ۱۵/۷ درصد و انجام فعالیت خطرناک (نا ایمن) با نرخ ۱۳/۱ درصد به دست آمد.

میانگین نمره جو ایمنی در حیطه‌های نه گانه جو ایمنی نیز تعیین گردید که حیطه هشتم (درک پرسنل از ریسک) با نمره ۷/۴۰/۷ کمترین نمره و حیطه چهارم (قوانين و مقررات ایمنی) با نمره ۸/۰/۵ بیشترین نمره را داشتند.

مشاغلی که پرسشنامه استعداد حادثه پذیری توسط آنها پیش از شروع به کار تکمیل گردید به همراه نمره آنها در جدول ۴ آورده شده است. همانطور که مشاهده می‌شود بالاترین استعداد حادثه پذیری مربوط به اپراتورهای ماشین آلات حساس با نمره ۱۴۳/۳۵

جدول ۳- اولویت بندی شاخص‌ها در ارزیابی عملکرد ایمنی

نسبت درصد برای اولویت بندی	تجمیع امتیازات نرمال شده	امتیازات نرمال شده شده	استعداد حادثه پذیری	امتیازات نرمال شده نرخ رفتارهای نا ایمن حوادث	امتیازات نرمال شده نرخ بروز شبہ حوادث	نرخ بروز شبہ حوادث
۰/۱۷	۰/۶۷۴۵۷	۰/۱۶۸۴۵	۰/۱۶۸۸۱	۰/۱۶۸۶۶	۰/۱۶۸۶۳	نرخ بروز شبہ حوادث
۰/۳۶	۱/۴۳۷۰۰	۰/۳۵۹۳۶	۰/۳۵۹۱۷	۰/۳۵۹۲۶	۰/۳۵۹۱۹	نرخ رفتارهای نا ایمن
۰/۲	۰/۸۱۰۲۱	۰/۲۰۲۶۵	۰/۲۰۲۵۷	۰/۲۰۲۶۲	۰/۲۰۲۳۶	استعداد hadthe پذیری
۰/۲۷	۰/۰۷۸۲۱	۰/۲۶۹۵۲	۰/۲۶۹۴۲	۰/۲۶۹۴۴	۰/۲۶۹۸۱	جو ایمنی

همکارانش، ابزاری برای خودآرزوی عملکرد ایمنی و بهداشتی با استفاده از برداشت‌های کارکنان طراحی نمودند. آنها این ابزار را در سه شعبه یک سازمان که ۲۶۹ کارمند داشت امتحان نمودند. مطالعات آماری آنها حاکی از موفقیت این ابزار در ارزیابی عملکرد ایمنی و بهداشتی بود [۱۱]. در سال ۱۳۸۸، محمدفام و همکارانش، در مطالعه‌ای به معرفی ابزاری برای ارزیابی عملکرد ایمنی، بهداشتی و زیست محیطی مبتنی بر منطق رadar و مدل های تعلیل با استفاده از چک لیست پرداختند [۱۲]. روش ارزیابی Brooks & Ragan مطالعه برخلاف مطالعات Cadieux که بیشتر مبنی بر پرسشنامه و برداشت‌های پرسنل بودند، یا مطالعه محمدفام که مبتنی بر چک لیست بود، با استفاده از شاخص‌های عملکردی به ارزیابی عملکرد ایمنی می‌پردازد. در سال ۲۰۱۳ Ahmet Selim در مطالعه‌ای با عنوان "توسعه و استقرار سیستم ارزیابی عملکرد فعال برای پیمانکاران عمومی" مدلی برای ارزیابی عملکرد ایمنی با استفاده از شاخص‌های فعال معرفی کرد. او در مطالعه خود با استفاده از بررسی میزان انطباق OSHA عملکرد ایمنی پیمانکاران با استانداردهای (Occupational Safety and Health Administration) مدلی پیش‌بینی کننده برای ارزیابی عملکرد ایمنی پیمانکاران Kathryn Mearns و ایجاد نموده است [۱۳]. سال ۲۰۰۲، دکل حفاری فرا ساحل داشتند، پرسشنامه جو ایمنی را در سال‌های جداگانه میان ۶۸۲ نفر و ۸۰۶ نفر توزیع کردند. همچنین با استفاده از پرسشنامه‌ای که در میان مدیران ارشد هشت دکل حفاری فرا ساحل در هر

بحث در راستای مقابله مناسب با عوارض ناخواسته حوادث، می‌باشد به صورت مستمر نسبت به پایش عملکرد وضعیت ایمنی سازمان اقدام نمود [۹]. همانطور که Allford در سال ۲۰۰۸ بیان داشته است هم اکنون تدوین و توسعه شاخص‌های ارزیابی عملکرد ایمنی از مهمترین موضوعات مطرح در جوامع ایمنی می‌باشد [۹]. در سال ۲۰۰۱، Brooks & Ragan پس از یک دوره ۱۰ ساله، از طریق کار در یک شرکت مواد شیمیایی با حدود ۶۰۰ کارمند و بیش از ۵۰ سایت فرآیندی، از طریق نظرسنجی از کارکنان با استفاده از پرسشنامه اقدام به ایجاد ابزاری برای اندازه گیری عملکرد ایمنی و یافتن راهکارهای بهبود این عملکرد نمودند. یافته‌های آنها با استفاده از مطالعات آماری نشان می‌دهد که ابزار آنها قابل اعتماد و معتبر به عنوان یک ابزار اندازه گیری عملکرد ایمنی است. این ابزار به بررسی اجزای مهم سیستم مدیریت ایمنی از جمله ۱) تظاهرات مدیریت در خصوص تعهد به ایمنی، ۲) آموزش و ارتقاء دانش نیروی کار، ۳) اثربخشی فرایند نظارت، و ۴) مشارکت کارکنان و تعهد آنها می‌پرداخت [۱۰]. برخلاف رویکرد (1991-2001) Brooks & Ragan در مورد ارزیابی عملکرد ایمنی که تنها در صنایع شیمیایی قابل استفاده بود، از آنجا که روش پیشنهادی ارزیابی عملکرد ایمنی این مطالعه با استفاده از شاخص‌های فعال طراحی گشته است که وابستگی به نوع و ساختار سازمان ندارند، در نتیجه می‌توان گفت این روش قابلیت استفاده گسترده در تمامی سازمان‌ها بدون توجه به نوع فعالیتشان را خواهد داشت. در سال ۲۰۰۶ Cadieux،

ارزیابی سطح جو ایمنی در هر سازمان و بهبود آن نسبت به ارتقاء سطح ایمنی اقدام کرد. تاکنون مطالعات زیادی در خصوص ارزیابی جو ایمنی در سازمان‌های مختلف در سطح جهان انجام شده است. در سال ۱۹۸۶، Holmes و Brown وضعیت جو ایمنی را در صنایع مختلف در آمریکا مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که جو ایمنی می‌تواند به عنوان یک شاخص در ارزیابی وضعیت ایمنی در سازمان‌های مختلف مورد استفاده قرار گیرد [۱۷]. در سال ۱۹۹۷ Williamson، را در میان ۱۵۶۰ کارگر در یک صنعت در استرالیا بررسی کرد و به نتیجه ای مشابه دست یافت [۱۸]. Hutchinson و همکارانش در سال ۲۰۰۵ به بررسی وضعیت جو ایمنی در بیمارستان‌های انگلستان پرداخته اند [۱۹].

همانطور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود به طور کلی در صنعت مورد مطالعه جو ایمنی با توجه به جدول ۱، متوسط ارزیابی می‌گردد. در مورد حیطه‌های مورد ارزیابی نیز همانطور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود در شش ماه اول بعد چهارم (قوانين و مقررات ایمنی) بالاترین امتیاز را کسب نموده است و بعد هشتم (درک پرسنل از ریسک) کمترین امتیاز را کسب نموده است. همچنین در شش ماه دوم نیز همانند شش ماه اول بعد چهارم (قوانين و مقررات ایمنی) بالاترین امتیاز را کسب نموده است و بعد هشتم (درک پرسنل از ریسک) کمترین امتیاز را کسب نموده است.

سال توزیع کردند، اطلاعاتی در خصوص اقدامات سیستم مدیریت ایمنی جمع آوری کردند. آنها در مطالعه شان دریافتند که ارزیابی وضعیت جو ایمنی می‌تواند به عنوان یکی از شاخص‌های بررسی عملکرد ایمنی مورد استفاده قرار گیرد که نتایج مطالعه حاضر این موضوع را تایید می‌کند [۱۴].

در مطالعه حاضر به بررسی عملکرد ایمنی با استفاده از شاخص‌های فعال پرداخته شد. همانطور که پیش از این نیز گفته شد، شاخص‌هایی که در این مطالعه برای ارزیابی عملکرد ایمنی مورد استفاده قرار گرفته اند طیف گسترده‌ای از شاخص‌های فعال را شامل می‌شوند، زیرا همانطور که Guillaume بیان می‌کند "رویکردهای سنتی ارزیابی عملکرد ایمنی که مبتنی بر رخداد حوادث بودند بعد از حادثه سال ۲۰۰۷ پالایشگاه گاز تگراس دیگر پذیرفته نیستند" [۱۵]. همیشه پیش از وقوع حادث و به بویژه حوادث بزرگ هشدارهایی وجود دارند، اما این علائم و هشدارها ممکن است تنها توجه کسی را به خود جلب کنند ولی در حقیقت می‌باشد که عنوان یک شاخص فعال در بیانند. در واقع، پیش از وقوع طیف متنوعی از پیش‌نشانه‌ها و سرنخ‌ها وجود دارند که ما را از احتمال وقوع یک رویداد آگاه می‌سازند. تعریف شاخص‌های فعال می‌تواند یک راه موثر برای یافتن سرنخ‌ها و هشدارهای وقوع حوادث بزرگ باشد [۱۶].

اساساً سطح جو ایمنی در هر سازمان مشخص کننده وضعیت سازمان از نظر استعدادپذیری برای بروز حادث و سایر انواع عدم مطابقت‌ها در حیطه ایمنی می‌باشد. به همین منظور می‌توان با

جدول ۴ - ارزیابی وضعیت جو ایمنی

حیطه	تعهد مدیریت	نموده (شش ماهه اول)	ارزیابی وضعیت جو ایمنی	نمره (شش ماهه دوم)	ارزیابی وضعیت جو ایمنی	نمره (شش ماهه اول)	تعهد مدیریت	ارزیابی وضعیت جو ایمنی	نمره (شش ماهه دوم)
۱	تعهد مدیریت	۶/۵۱	متوسط	۶/۰۶	متوسط	۶/۰۶	متوسط	متوسط	متوسط
۲	ارتباطات	۶/۵۴	متوسط	۶/۶۲	متوسط	۶/۶۲	متوسط	متوسط	متوسط
۳	تقدیم ایمنی	۵/۶۹	متوسط	۵/۱	متوسط	۵/۱	متوسط	متوسط	متوسط
۴	قوانين و مقررات ایمنی	۸/۰۵	بالا	۷/۹۷	بالا	۷/۹۷	بالا	بالا	بالا
۵	محیط حمایتی	۶/۲۷	متوسط	۶/۲	متوسط	۶/۲	متوسط	متوسط	متوسط
۶	مشارکت در ایمنی	۶/۸۳	متوسط	۷/۲	متوسط	۷/۲	متوسط	متوسط	متوسط
۷	اولویت‌های پرسنل و نیاز به ایمنی	۷/۷۴	متوسط	۷/۳۷	متوسط	۷/۳۷	متوسط	متوسط	متوسط
۸	درک پرسنل از ریسک	۳/۸	پایین	۴/۵	پایین	۴/۵	پایین	پایین	پایین
۹	محیط کار	۶/۷۷	متوسط	۶/۲۸	متوسط	۶/۲۸	متوسط	متوسط	متوسط
مجموع	۵۸/۲	متوسط	۵۶/۸۸	متوسط	ارزیابی وضعیت جو ایمنی	نمره (شش ماهه دوم)	ارزیابی وضعیت جو ایمنی	نمره (شش ماهه اول)	تعهد مدیریت

یافته‌های شاخص استعداد حادثه پذیری این اجازه را فراهم می‌آورد که از بکار گماردن افرادی با استعداد حادثه پذیری بالا در

پایان کاهش قابل توجهی در میزان حوادث نسبت به زمان شروع

مطالعه مشاهده گردید که این حدود ثبوتی بر ایجاد انگیزش ایمنی در کارگران بود [۲۰]. مدیریت عملکرد ایمنی و اطمینان یافتن از اینکه سازمان در جهت درست به لحاظ شاخص‌های عملکردی حرکت می‌کند، نیازمند در اختیار داشتن قدرت تحلیل و جمع آوری اطلاعات درست در سطح سازمان است [۲۱]. تکامل شیوه‌های ارزیابی عملکرد ایمنی از انواع گذشته نگر و منفعل که صرفاً به بررسی حوادث می‌پرداختند تا رویکردهای فعل کنونی، بسیار منطبق بر سیر تطور مدل‌های شناسایی علل بروز حوادث و شیوه‌های مدیریت ایمنی در سازمان‌ها است [۲۲]. حرکت در جهت بهبود عملکرد ایمنی تبدیل به یک حرکت جهانی شده است [۲۳]. بنابراین باید عملکرد ایمنی سازمان‌ها بصورت مداوم پایش شود و در این راستا می‌باشد ابزارهای جامع با بهره‌گیری از شاخص‌های فعل ایجاد شوند. شاخص‌های ایمنی عملکردی مناسب می‌باشد کاملاً مرتبط با استراتژی‌های سازمان در حوزه ایمنی باشند، باید به درستی توسط پرستنل سازمان درک شده باشند و به سادگی در سطح سازمان جمع آوری شوند، به صورت عینی قابل اندازه‌گیری باشند، توسط مدیریت و کارکنان پذیرفته شده باشند، امکان مقایسه سازمان با سایر سازمان‌ها را ایجاد کنند، مبهم نباشند، قابل استناد باشند، به لحاظ آماری معتبر باشند، عملکرد سازمان را به درستی منعکس سازند، به صرفه از لحاظ اقتصادی باشند و علل و ریشه‌های کاهش و یا افزایش آنها قابل شناسایی باشد [۲۴]. بررسی ویژگی‌های گفته شده موید این مطلب است که سازمان‌ها می‌باشد روش‌های اختصاصی ارزیابی عملکرد ایمنی خود را داشته باشند.

نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که رویکرد استفاده از شاخص‌های عملکردی فعل (آینده نگر) می‌تواند به عنوان ابزاری مناسب در جهت ارزیابی عملکرد ایمنی سازمان‌ها موثر واقع شود. علاوه بر این شاخص نرخ رفتارهای ناایمن در میان شاخص‌های فعل از اهمیت بیشتری در ارزیابی عملکرد ایمنی سازمان برخوردار می‌باشد. این می‌تواند به دلیل ماهیت بینابینی بودن این شاخص در قیاس با شاخص‌های فعالی مانند جو ایمنی و شاخص‌های منفعلی مانند نرخ بروز حوادث باشد. بدین معنی که انجام اقدامات اصلاحی و برنامه‌های بهبود به منظور کاهش این شاخص در سازمان می‌تواند از یک سوب سبب ارتقاء سطح جو ایمنی سازمان و از سوی دیگر به دلیل نقشی که رفتارهای نا

مشاغل خطناک اجتناب شود. پرسشنامه توسط کلیه کارکنان مورد نظر برای استخدام در مشاغل خطناک تکمیل شد. همانطور که در جدول زیر مشاهده می‌شود به طور کلی در صنعت مورد مطالعه وضعیت استعداد حادثه پذیری با توجه به آنچه پیش از این گفته شد در جدول ۵ بالا ارزیابی می‌گردد.

جدول ۵-وضعیت استعداد حادثه پذیری در صنعت مورد مطالعه

ماه	وضعیت استعداد حادثه	استعداد حادثه	پذیری
فروردین	متوسط	۹۸/۴۰	پذیری
اردیبهشت	متوسط	۱۰۸/۹۰	پذیری
خرداد	بالا	۱۳۵/۶۰	پذیری
تیر	بالا	۱۴۰/۷۰	پذیری
مرداد	بالا	۱۲۲	پذیری
شهریور	بالا	۱۱۸/۴۰	پذیری
مهر	بالا	۱۳۹/۱۲	پذیری
آبان	متوسط	۹۸/۲۰	پذیری
آذر	بالا	۱۲۲/۰۸	پذیری
دی	بالا	۱۳۶/۹۰	پذیری
بهمن	بالا	۱۲۸/۴۰	پذیری
اسفند	بالا	۱۲۶/۷۰	پذیری

بالا بودن نرخ شبیه حوادث در یک سازمان می‌تواند نشانه ای از بالا بودن شرایط و رفتارهای نایمن در سازمان باشد. از آنجا که هر شبیه حادثه ای ممکن است در دفعات بعدی منجر به حوادث فاجعه باری گردد، لذا در صنعت مورد مطالعه تاکید شده است که افزایش گزارش بروز شبیه حوادث می‌تواند نشانگر مشارکت بیشتر کارکنان در جهت پیشگیری از وقوع حوادث باشد.

از دیگر مطالعاتی که در آن از نمونه برداری ایمنی برای اندازه Cooper گیری رفتارهای نایمن استفاده شده می‌توان به مطالعه اشاره کرد. وی در این مطالعه با اشاره به اهمیت و مزایای این روش نسبت به سایر روش‌های اندازه گیری، آن را روشی مفید برای ایجاد انگیزش در سرپرستان و کارگران نسبت به مسائل ایمنی در شمارد که می‌توان از آن برای ارزیابی نتایج فعالیتهای ایمنی در یک واحد و نیز آگاهی کلی کارگران از ایمنی استفاده کرد. این مطالعه در واحد تعمیر و نگهداری یک پالایشگاه نفت انجام شده و هدف از آن ارائه روشی برای اندازه گیری کارآئی عملکرد برنامه ایمنی و نیز کاهش هزینه‌های حوادث در بلند مدت بود. این مطالعه از نوع مداخله‌ای بود و نزدیک به یک سال طول کشید. در

مدیریت ایمنی با استفاده از شاخص‌های فعال (آینده نگر) پیشنهاد و در یک صنعت منتخب مورد آزمون قرار گرفت. نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که رویکرد استفاده از شاخص‌های عملکردی فعال (آینده نگر) می‌تواند به عنوان ابزاری مناسب در جهت ارزیابی عملکرد ایمنی سازمان‌ها موثر واقع شود.

ایمن در بروز حوادث دارند، سبب کاهش وقوع حوادث گردد.

نتیجه‌گیری

مطالعه حاضر با بهره‌گیری از ساختار مدل‌های مختلف و روزآمد در حوزه‌ی ایمنی، روشی برای ارزیابی عملکرد سیستم

منابع

1. Behm M. Linking construction fatalities to the design for construction safety concept. *Safety Science*. 2005; 43 (8): 589–611.
2. Fang D.P., Xie X.Y., Li H. Factors analysis-based studies on construction workplace safety management in China. *International Journal of Project Management*. 2004; 22 (1): 43–49.
3. Azadeh M.A. Creating Highly Reliable Manufacturing Systems: An Integrated Approach: Reliability. *Quality and Safety*. 2000; 7(1): 205-222.
4. Abbaspour M, Hosseinzadeh Lotfi F, Karbassi AR, Roayaei E, Nikoomaram H. Development of a model to assess environmental performance, concerning HSE-MS principles. *Environ Monit Assess* 2009; 165(1-4):517-28.
5. Mearns K, Whitaker, S, & Flin R. Safety climate, safety management practices and safety performance in offshore environments. *Safety Science*. 2003; 41: 631-640;
6. Olof D. Accident-proneness and risk-taking. *Personality and Individual Differences*. 1991; 12(1): 79–85
7. Chitram L, Rohanie M, Waddah G. Safety Management: A Comprehensive Approach to Developing a Sustainable System. New York: CRC Press; 2012.
8. Saaty T. L. The analytic hierarchy process. New York: McGraw-Hill; 1980.
9. Sambasivan M, & Fei N. Y. Evaluation of critical success factors of implementation of ISO 14001 using analytic hierarchy process (AHP): A case study from Malaysia. *Journal of Cleaner Production*. 2008; 16(13): 1424–1433.
10. Bao, Qiong. Multi-criteria decision making techniques for combining different sets of road safety performance indicators into an overall index. 2010; <http://hdl.handle.net/1942/12553>
11. Brown R.L. Holmes H. The use of a factor-analytic procedure for assessing the validity of an employee safety climate model. *Accident Analysis & Prevention*. 1986; 18(6): 455–470
12. Williamson A.M. Feyerb A.M. Biancotti D. The development of a measure of safety climate: The role of safety perceptions and attitudes. *Safety Science*. 1997; 25(1-3): 15–27
13. A Hutchinson, K L Cooper, J E Dean, A McIntosh, M Patterson, C B Stride, B E Laurence, C M Smith. Use of a safety climate questionnaire in UK health care: factor structure, reliability and usability. *Qual Saf Health Care*. 2006; 15: 347-353
14. Leveson N.. A systems approach to risk management through leading safety indicators. *Reliability Engineering & System Safety*. 2015; 136: 17–34
15. Ying-Chyi Choua, Chia-Chi Sunb, Hsin-Yi Yenc. Evaluating the criteria for human resource for science and technology (HRST) based on an integrated fuzzy AHP and fuzzy DEMATEL approach. *Applied Soft Computing*. 2010; 12(1), 64–71
16. Cadieux J, Roy M, Lise Desmarais L. A preliminary validation of a new measure of occupational health and safety, *Journal of Safety Research*. 2006; 37(4): 413–419
17. Mohammadfam I, Gebraeil N. S, Kianfar A. Developing the health, safety and environment excellence instrument. *Iranian Journal of Environmental Health Sciences & Engineering*. 2013; 10(7): 10-15
18. Alpmen, Selim A. "Development And Implementation Of A Proactive Safety Performance Evaluation System For General Contractors". 2013; Wayne State University Dissertations. Paper 629. http://digitalcommons.wayne.edu/oa_dissertations/629
19. Yu-Hern Chang, Chung-Hsing Yeh. A new airline safety index. *Transportation Research Part B: Methodological*. 2004; 38(4), 369–383
20. Cooper M.D, Bissett M.P., & Walters S. The B-Safe tracking program (2nd ed.). Applied Behavioural Sciences, Hull, UK. 1999.
21. K.A. Adebiyi, O.E Charles-Owaba, M.A. Waheed. "Safety performance evaluation models: a

- review", Disaster Prevention and Management: An International Journal. 2007; 16(2): 178 - 187
22. E. Sgouroua, P. Katsakiorib, S. Goutsoc, Em. Manatakis. Assessment of selected safety performance evaluation methods in regards to their conceptual, methodological and practical characteristics. Safety Science. 2010; 48(8): 1019–1025
23. T.R. Krause, K.J. Seymour, K.C.M. Sloat. Long-term evaluation of a behavior-based method for improving safety performance: a meta-analysis of 73 interrupted time-series replications. Safety Science. 1999; 32: 1-18
24. Shang-Hsiang Wei. Occupational Health and Safety Performance Management. 2007; http://thesis.lib.ncu.edu.tw/ETD-db/ETD-search/view_etd?URN=953306029

Archive of SID

Research Article

Safety performance evaluation using proactive indicators in a selected industry

Abolfazl Barkhordari¹, Ali Dehghani², Ali Kianfar³, Shahram Mahmoudi⁴, Fatemeh Aminifard^{3*}

Received: 22 November 2014

Accepted: 16 March 2015

Abstract

Background & Objectives: Quality and effectiveness of safety systems are critical factors in achieving their goals. This study was aimed to represent a method for performance evaluation of safety systems by proactive indicators using different updated models in the field of safety which will be tested in a selected industry.

Methods: This study is a cross-sectional study. Proactive indicators used in this study were: Unsafe acts rate, Safety Climate, Accident Proneness, and Near-miss incident rate. The number of in 1473 safety climate questionnaires and 543 Accident Proneness questionnaires was completed.

Results: The minimum and maximum safety climate score were 56.88 and 58.2, respectively, and the minimum and maximum scores of Accident Proneness were 98.2 and 140.7, respectively. The maximum number of Near-miss incident rate were 408 and the minimum of that was 196. The maximum number of unsafe acts rate was 43.8 percent and the minimum of that was 27.2 percent. In nine dimensions of Safety climate the eighth dimension (personal perception of risk) with the score of 4.07 has the lowest score and the fourth (laws and safety regulations) dimension with 8.05 has the highest score. According to expert opinions, the most important indicator in the assessment of safety performance was unsafe acts rate, while near-miss incident rate was the least important one.

Conclusion: The results of this survey reveal that using proactive (Prospective) indicators could be an appropriate method in organizations safety performance evaluation.

Keywords: Safety, Proactive Indicators, Performance Evaluation

Please cite this article as: Barkhordari A, Dehghani A, Kianfar A, Mahmoudi S, Aminifard F*. Safety performance evaluation using proactive indicators in a selected industry. *Journal of Occupational Hygiene Engineering*. 2015; 1(4):49-59.

1. Department of Occupational Health, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran.

2. Department of Occupational Health, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran.

3. MSc of Occupational Hygiene, Mapna Company, Tehran, Iran.

4. MSc of HSE, Mapna Company, Tehran, Iran.

5*. (Corresponding author) MSc student of Occupational Health, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran. Email: fateme_aminifard@yahoo.com